

## Møntlov\*

### § 1

Regningsenheden er 1 krone, som deles i hundrede øre.

### § 2

Industriministeren kan efter forhandling med Danmarks Nationalbank lade præge og udstede mønter, herunder mønter til særlige lejligheder.

*Stk. 2.* Danmarks Nationalbank varetager de produktionsmæssige og administrative opgaver i forbindelse med møntudstedelsen.

*Stk. 3.* Bestemmelserne om mønternes pålydende, vægt, diameter, materiale og præg fastsættes ved kongelig anordning efter forhandling med Danmarks Nationalbank.

### § 3

Industriministeren kan efter forhandling med Danmarks Nationalbank fastsætte, at mønter ikke længere er gyldige som betalingsmiddel. Fristen for ugyldiggørelse skal i forhold til statens kasser og Danmarks Nationalbank være mindst 3 måneder.

### § 4

De mønter, der er præget i medfør af § 2 eller den tidligere møntlovgivning, er lovlige betalingsmidler, medmindre de er blevet indkaldt og ugyldiggjort efter § 3.

*Stk. 2.* Mønter, der er væsentligt beskadiget eller slidte, eller som har været udsat for en behandling, som har haft eller med rimelighed kunne forventes at have modificerende virkninger, er ikke lovlige betalingsmidler

*Stk. 3.* Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvornår en mønt ikke længere kan anses for lovligt betalingsmiddel efter stk. 2.

*Stk. 4.* Ingen har pligt til i én betaling at modtage mere end femogtyve mønter af hver enhed.

### § 5

Industriministeren kan efter forhandling med Danmarks Nationalbank fastsætte bestemmelser om afrunding af ørebeløb ved betaling i dansk mønt.

### § 6

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

*Stk. 2.* Samtidig ophæves møntlov, lov nr. 191 af 24. maj 1972, og lov nr. 207 af 24. maj 1972 om afrunding af visse ørebeløb.

---

\* Lov nr. 817 af 21. december 1988 som ændret ved lov nr. 1556 af 21. december 2010